

Milé čtenářky,
milí čtenáři,
vážení přátelé,

od vydávání tohoto našeho časopisu je to poprvé, kdy k vám nepromlouvám prostřednictvím svých písemných vyjádření jako ředitel VÚPSV nebo jeho výzkumný pracovník. Po více než 20 letech působení v této instituci jsem byl donucen v zájmu zajištění svého duševního zdraví ukončit svůj pracovní poměr s tímto výzkumným ústavem, ale nebojte se, bez práce jsem nezůstal. I nadále se k vám budu snažit vysílat několik pozitivních informací o tom, jak by se měly sociální služby rozvíjet a budu samozřejmě rád za pozitivní ohlasy na tyto moje názory.

Objektivně je nutno třeba konstatovat, že v předchozích letech byl při poskytování sociálních služeb kladen prioritní důraz na zvýšení kvality jejich poskytování. Díky tomu

**HISTORICKÁ
KŘÍŽOVATKA**

si myslím, že v současné době se nemusíme za kvalitu jejich poskytování v zásadě stydět. Resort zdravotnictví to zcela určitě nemůže konstatovat, kvalita poskytování služeb na lůžkách následné péče je tragická, stanovisko ombudsmana všichni jistě známe. Je však nutno jednoznačně konstatovat, že sociální služby jsou dnes z hlediska jejich budoucího vývoje na historické křižovatce – buď bude jejich vývoj v následujících letech stagnovat tak, jak jsme tomu dnes svědkem, nebo budou nastaveny takové ekonomické mechanismy, které zajistí jejich prosperitu. V uplynulém období jsme byli svědky toho, že se dlouhodobě zvyšovala závislost poskytovatelů sociálních služeb na příznání dotací ze státního rozpočtu, která podle všech ekonomických teorií vede k tomu, že se jejich dostupnost i kvalita poskytování snižuje. Např. již v r. 2014 uložila Poslanecká sněmovna Parlamentu vládě ČR, potažmo ministerstvu práce a sociálních věcí, zvýšit úroveň plateb klientů za poskytované sociální služby. Dodnes se ale (legislativně ani politicky) nic nestalo, a je naprosto jednoznačně zřejmé, že např. kvalita poskytované stravy se v pobytových zařízeních nepochybně snížila. Sami jste to jistě zaznamenali ve svých zařízeních, a o tom, co píší naši tzv. investigativní novináři, asi nemusím hovořit. Bohužel...

Na začátku května se uskutečnil benefiční koncert na pomoc pozůstalým po pracovních v sociálních službách, kteří podlehlí nemoci Covid-19. Při této příležitosti se otevřela veřejná sbírka na pomoc pozůstalým, kterou spravuje Nadace Via ve spolupráci s Českou filharmonií. Jedním z těch, kteří také pomohli, je i Marek Eben, jenž akci moderoval a mediálně podporoval. Redakce jej požádala o rozhovor.

S Českou filharmonií spolupracuješ dlouhodobě, v čem byl právě tento projekt výjimečný?

Byla to taková náplast na absenci koncertů a divadelních představení. Hrál se sice bez diváků, ale aspoň se hrálo. A samozřejmě, spolupráce s Českou filharmonií je pro mne vždycky zážitek a měli jsme taky skvělé sólisty.

Určitě i tebe nějak postihla epidemie koronaviru, snad ne přímo nákazou, ale asi pracovními a osobními omezeními?

No, dopadl jsem, jako všichni kolegové, ale časem jsem mohl aspoň točit Plovárny, takže nějaká práce byla. Nemůžu říct, že bych se nudil. Navíc, kapela si žádá nové potraviny, protože už jsme dávno měli udělat další desku a říkám si, že jestli to nenapišu teď, tak už nikdy. Takže se snažím o nějaké nové písničky.

Z řad pracovníků v sociálních službách podle poslední informace zemřelo na Covid 21 lidí. Je nám to všem moc líto. Bohužel se ale setkáváme se skutečností, že i nám odešli známí, příbuzní... Také jsi ztratil někoho blízkého?

Ztratil jsem pár kamarádů, umřel nám zvukař v Ypsilonce, moc milý a pracovitý kluk, byl jsem s ním v divadle dvacet let, tak to mi bylo opravdu líto. A taky jsme přišli o jednoho farníka u nás na vsi, kvalitní člověk, pět dětí a nebylo mu ani padesát. Takoví lidé by umírat neměli. No, ale co my víme, jaké s námi mají nahoře plány, asi to nějaký smysl má, ale na to přijdeme teprve, až tam budeme taky.

Oblast sociálních služeb se v době epidemie dostala trochu víc do povědomí veřejnosti, spoustu herců či zpěváků

Dokončení na str. 6

Dokončení na str. 9